

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11383/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Јоксимовић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Светлана Васић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1362/22 од 07.06.2022. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1362/22 од 07.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1362/22 од 07.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3049/18 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник посебног дела објекта (...) површине 86,23 м² са посебним улазом и двокраким степеницама до међуспрата, према овереном Главном пројекту усаглашавања и доградње пословног објекта (А) и помоћног објекта и настрешнице (Б, Ц и Д), број пројекта 9/2002 од октобра 2002 и према употребној дозволи – решењу Градске управе за урбанизам и изградњу Града Крагујевца бр. ...-...-... од 13.06.2007. године, а који посебан део постоји као издвојена посебна целина у оквиру уписане пословне зграде број ... за коју није утврђена делатност, земљиште под зградом -објектом 902 м² на к.п. бр. .../... (стара кп.бр. ... КО ...) ЛН бр. ... КО ..., Улица ... бр. ... у ..., што је тужена дужна да трпи и дозволи да тужилац упише право својине на описаном посебном делу објекта(...) као издвојеној целини са уделом 1/1, без накнадног присуства и сагласности туженог у катастру непокретности Крагујевац, по основу ове пресуде и да преда у својину и државину припадајући посебан део објекта тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се уреди начин коришћења парцеле к.п. бр. .../... КО ..., тако да тужилац заједно са туженим користи улаз од капије из улице ... до првих улазних врата на згради број ..., да користи улаз број ... до степеништа за међуспрат и да користи део неизграђене парцеле у површини од 2.425,25 м² при чему ће у свој део парцеле тужилац улазити са задње стране парцеле, где је уграђена велика

двокрилна метална капија користећи северни и западни део парцеле у површини 2.425,25 м² уз заједничко коришћење велике капије, а тужени свој део парцеле користеће испред улаза из улице ... нужно потребно земљиште око објекта, велику улазну капију са задње стране и преостали део парцеле под објектом и део који се наслања према постојећим објектима у површини од 2.612,75 м². Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка од 374.298,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3049/18 од 25.01.2022. године, одбијен је, као неоснован тужбени захтев да се конституише право личне службености плодоуживања у корист тужиоца а у односу на пословну зграду (укључујући и галерију) за коју није утврђена намена у ...,, површине у основи 902м², број зграде ..., на к.п. бр. .../... КО ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ..., који ће трајати до смрти тужиоца, а што је власник објекта дужан да трпи и дозволи да се тужиочево право упише на терет на наведеном објекту у Катастру непокретности Крагујевац.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1362/22 од 07.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3049/18 од 24.09.2020. године и допунска пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3049/18 од 25.01.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине и конституисање личне службености путем судске одлуке у корист тужиоца. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Наводима ревизије указује се на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што нису разлози за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачију одлуку судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 12.06.2018. године а вредност предмета спора је 4.059.200,00 динара (34.251,00 евра).

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић